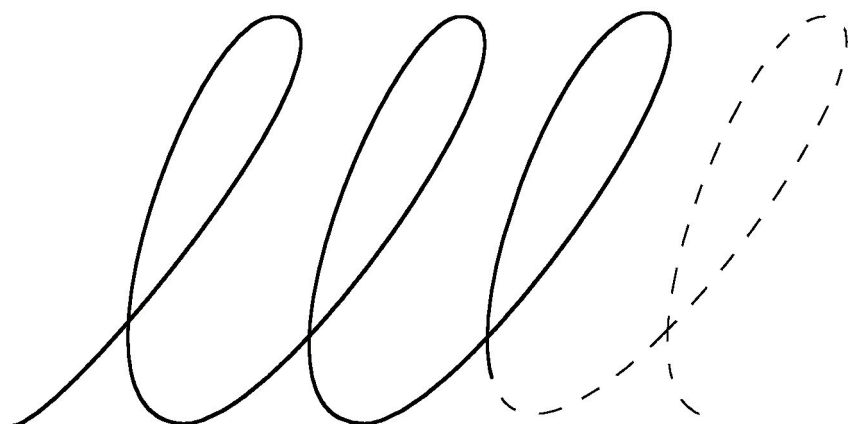
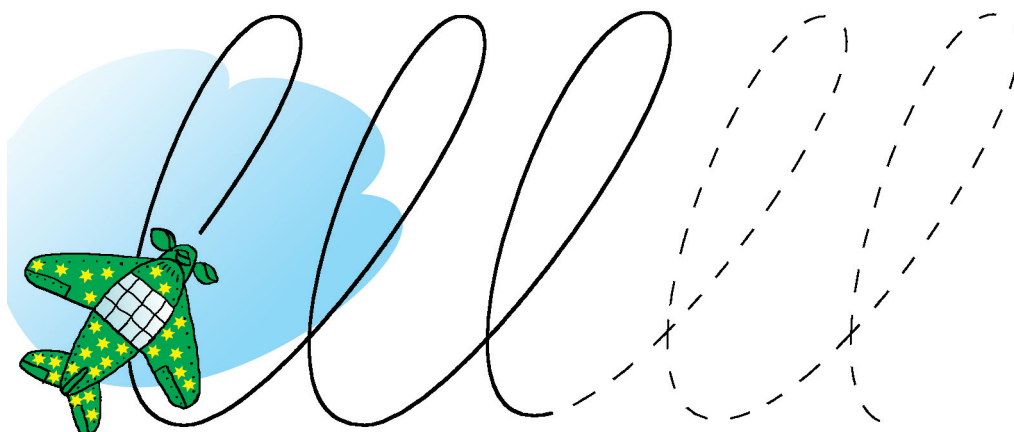
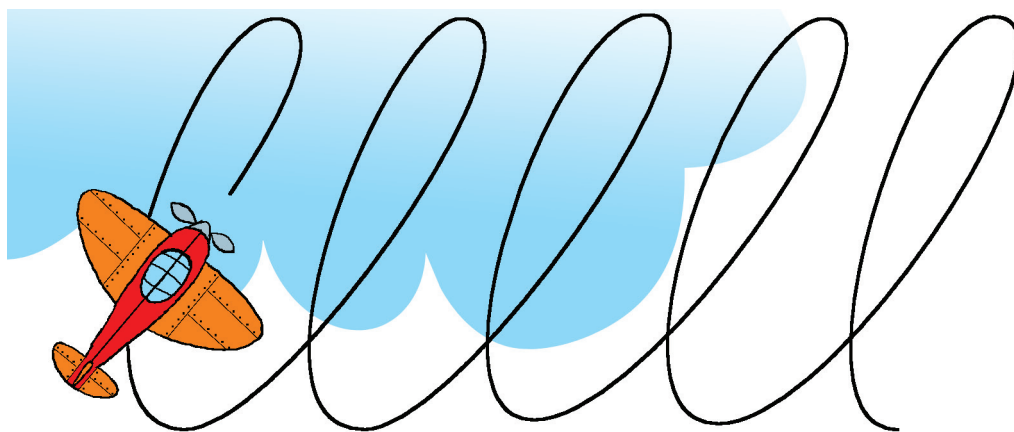

Máňa s Boženkou byly celé zabrané do kreslení. Najednou se náramně lekly. Nad oknem ve střeše něco zarámusilo a rychle se mihlo. „Co to je?“ ptaly se. Augustýn je uklidňoval: „To tady vedle máme letiště a často tu létají letadla.“

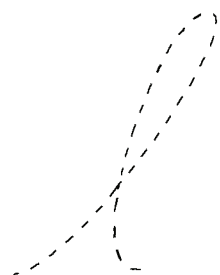
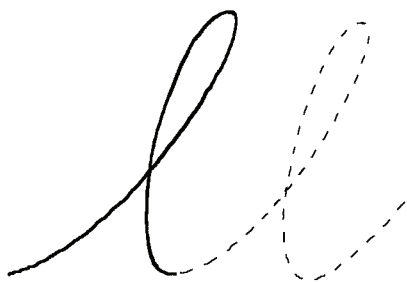
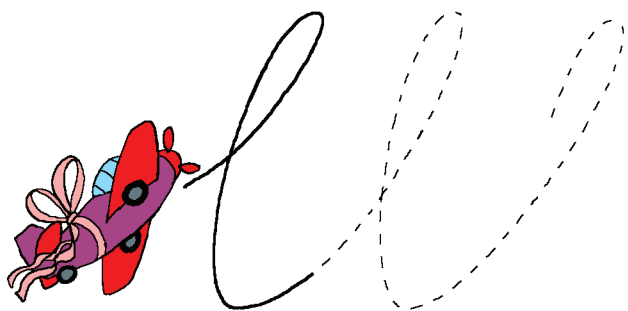
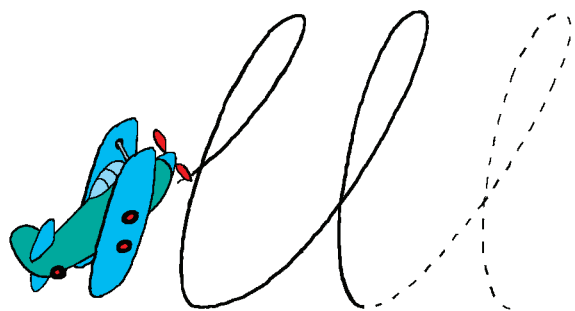
Nový prvek – horní smyčky. Ke kreslení tohoto prvku musí dítě již zvládat křížení čar. Při kreslení řady smyček vykonáváme obdobné pohyby po řádku, jako je tomu při psaní. V předchozím díle se děti s tímto prvkem setkaly u drah a rozsvičovacích prvků. Přesto samostatné kreslení řady smyček může být náročné. Proto nejdříve dítě horní řadu obtahuje, dokresluje pouze poslední smyčky. Nejobtížnější pro dítě bývá uvědomit si, kterým směrem má smyčku zatočit. V těchto případech je vhodné napomoci slovní instrukcí a směr označit. Pro dítě bývá obtížnější instrukce: „Doleva.“ Srozumitelnější a jednodušší je instrukce: „K letadlu, k obrázku.“

Pastelky i tužky se nahrnuly k oknu a překvapeně pozorovaly letadla venku. „Všimly jste si, že letadlo s růžovou mašlí létá vždy za tím krásným dvojplošníkem?“

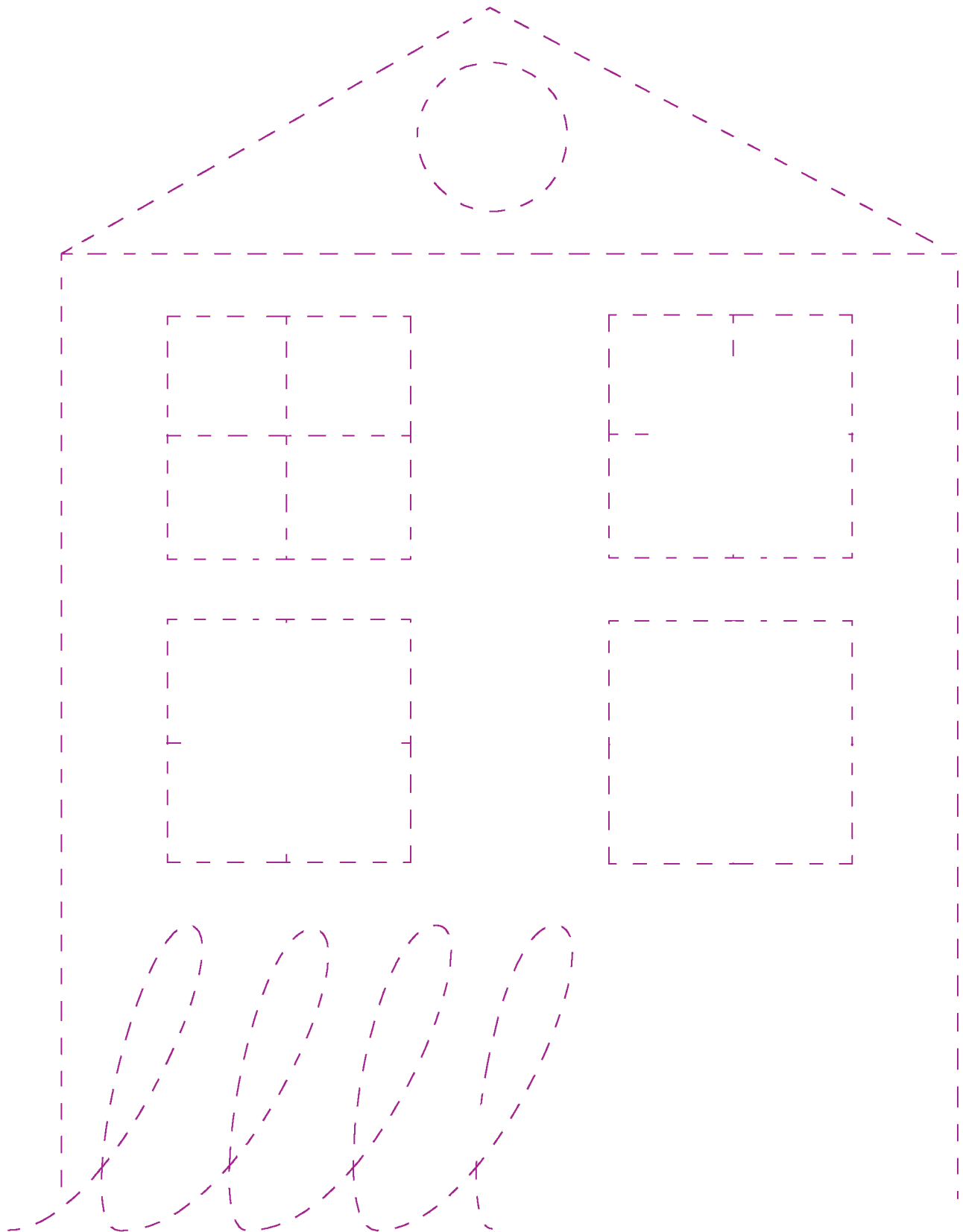
„Hm, já vám povím tajemství,“ tvářil se tajuplně malíř Augustýn. „S tou růžovou mašlí, to je letadélko Adélka. A ona je moc zamilovaná do dvojplošníku Lojzík, proto spolu pořád létají.“

Jestliže má dítě stále potíže s kreslením řady horních smyček, je vhodné mu několik řad smyček předkreslit k obtahování na větší papír. I u obtahování je vhodné si říkat, kterým směrem smyčka zatáčí, kam směřuje vedená čára. Proto na začátek řady nakreslíme obrázek, položíme hračku.

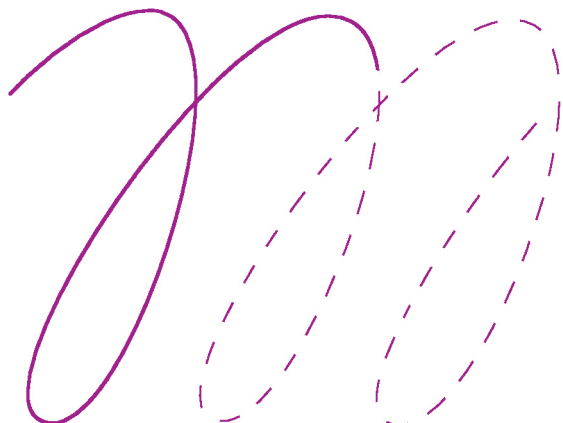
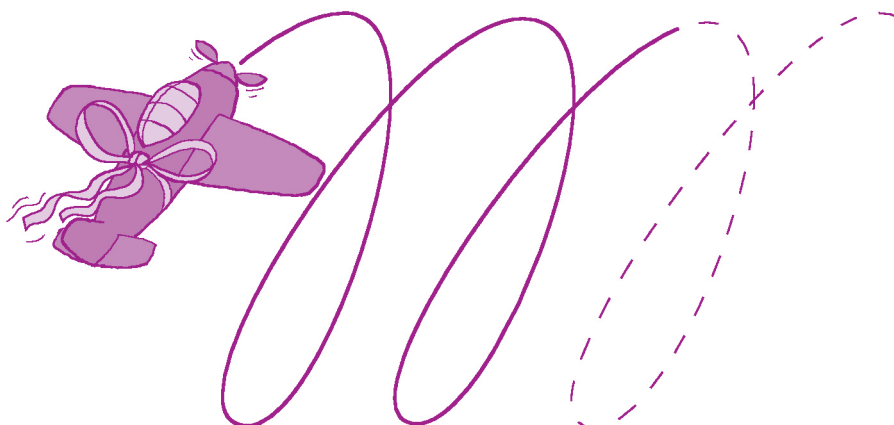
„Teda, to je ale obrovské tajemství,“ chichotaly se pastelky. „No, nemusíte se pořád z toho okna dívat a pojdte kreslit,“ zval je k práci malíř Augustýn. „Pojďte mi prosím pomoci dokončit obraz.“

Souhrn prvků, především rovných čar, s využitím horních smyček jako trávy.

Máňa sice kreslila, ale pořád se po očku dívala z okna, jestli se Lojzík s Adélkou neobjeví. Konečně se dočkala. Prvně to silně zaburácelo – to letěl Lojzík. Pak se ozval slabší motor a objevila se Adélka. Zrovna s Lojzíkem nacvičovali novou akrobatickou sestavu.

Spodní smyčky oproti horním bývají pro většinu dětí ještě obtížnější. Při navozování postupujeme obdobně, jako u horních smyček. Opět pomáháme slovní instrukcí, kterým směrem vést a zatáčet čáru.

„Těm to ale sluší,“ vzdychla Máňa. „Podívejte se, jak Adélka umí vždy letět stejným směrem jako Lojzík. To bude asi tím, že se mají tak rádi,“ řekl malíř Augustýn.

Snažíme se, aby byl pohyb při kreslení řady smyček plynulý, aby dítě kreslilo celou řadu jedním tahem, pohyb ruky vycházel z ramenního kloubu.

